

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ TEATRALĂ

Aș minți dacă v-aș spune că știu pentru ce a avut loc vizita președintelui țării la Teatrul Național din Cluj. Nu știu. Am aflat de venirea înaltului oaspete abia în dimineața zilei desemnate acestui scop. Uimirea a fost generală și, să fim sinceri, ... și o anumită speranță... Momentul se anunța interesant, mai cu seamă după furtunoasele dezbateri înregistrate la TV, legate de întvederea avută cu actori bucureșteni. Și iată că, la un interval de nici patruzeci și opt de ore, președintele Iliescu este așteptat la Naționalul clujean. Gest categoric neobișnuit în comportamentul unui lider post-belic din spațiul carpato-danubian. Experiență unică și o posibilă șansă pentru Teatru. Erau de față cele mai reprezentative persoane din corpul artistic și administrativ al teatrului, precum și delegația, la fel de reprezentativă, a Teatrului Maghiar de Stat.

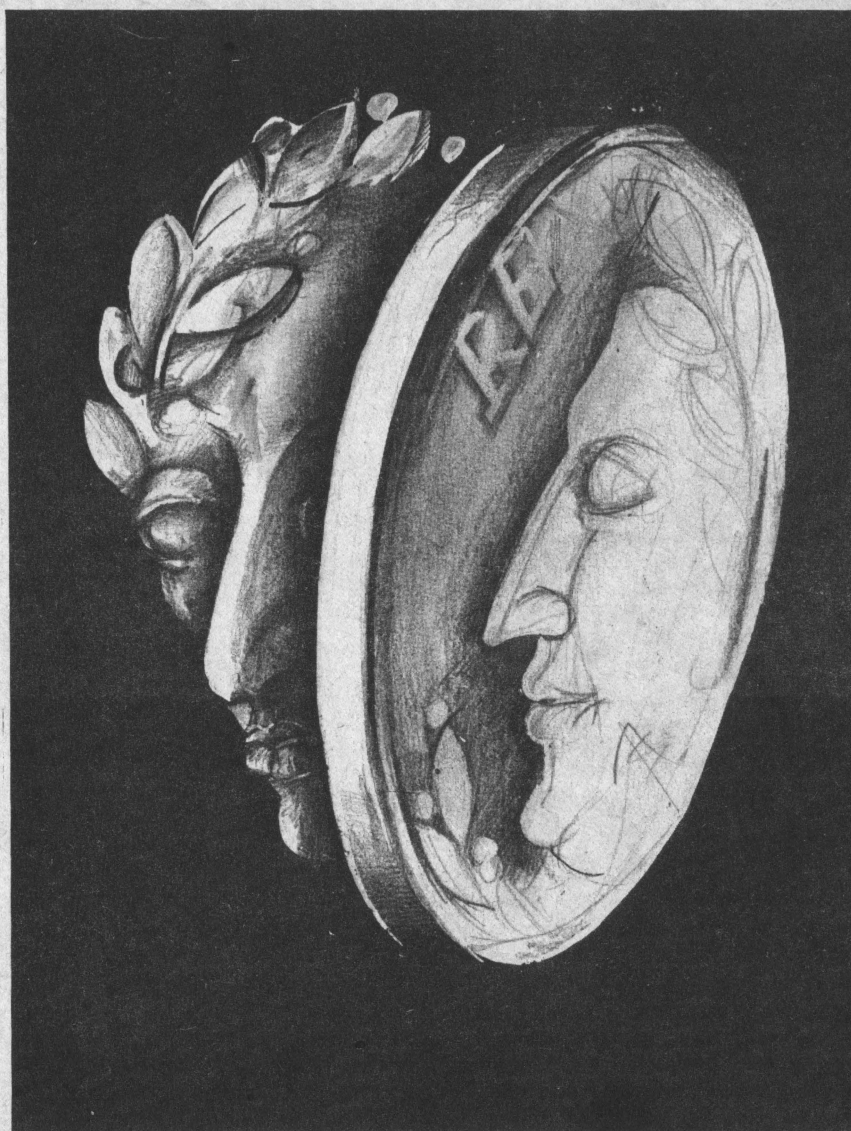
Oaspetele, însoțit de oficialitățile locale, n-a întârziat prea mult față de ora anunțată (13). Suris inconfundabil, ținută degajată, amabilități însoțind fiecare strângere de mână, pe scurt - un întreg arsenal charismatic pus la bătaie.

Dorel Vișan, lider sindical, a declarat "ședința deschisă", înlăturând intenționat, prin devalorizată expresie, urmele de crispă; nu și sobrietatea. Și oamenii au început testarea declarației de atașament a Președintelui față de lumea spectacolului. S-au ridicat probleme, nu

ușoare, deloc imaginare. Era de așteptat ca obsesia majoră să o constituie scăderea subvențiilor. Nicăieri în lume nu este suficientă inventivitatea - se cer și mijloace pentru aplicarea ei. Luările de cuvânt ale gazdelor s-au distins prin coerență, eleganță a rostirii, o bună documentare asupra ansamblului economiei naționale și, în particular, asupra organismului cultural. Răspunsul reprezentantului Instituției prezidențiale n-a diferit de interviurile televizate cu orice prilej sau de cele radiodifuzate. Am înțeles că soluțiile trebuie să le găsim împreună, respectiv guvernării și oamenii de teatru. "Sacul s-a cam subțiat", a spus domnul Iliescu, apoi a repetat cifra investițiilor pe '90 și, respectiv, '91. Și totuși, la un moment dat, discuțiile au deviat de la obiectul lor. Pricina a fost intervenția lui Călin Nemeș. Din romantism, din încăpăținare - ei, n-are

importanță din ce motiv - el a întrebat: cum se explică avansarea în grad a unor ofițeri care au ordonat împușcarea demonstranților din decembrie 1989? Apoi, cum e posibil ca în presa bucureșteană ("Adevărul") să nu li se recunoască celor uciși la Cluj (în număr de 39) contribuția la revoluția din țară? Tot Călin Nemeș i-a propus președintelui o inversare de roluri - insistând pe sensul unic, adică: "Puneți-vă în locul meu" -, ceea ce mie personal mi-a provocat o blocare a imaginației.

Bine, dar toată lumea vrea să afle adevărul, inclusiv președintele. Și domnia-sa a dat spre exemplu celebrul caz Kennedy. Și atunci, ce e de făcut? Să-l iei pe Shakespeare sub braț și să pleci pe o insulă pustie? Banal! Pînă și rechinișii mărilor au aflat că "Toată lumea e o scenă și toți oamenii actori". ■ MONICA GHET

a. Grand